

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

KRISTIJAN JEZERNIK: POLJANE SLE IN ZLA

Med zlom in ljubeznijo

Knjiga Kristijana Jezernika Poljane sle in zla se začne v nekdanji skupni avstro-ogrski deželi, seže v različne dele sveta in se končuje današnje dni na domačih tleh. Opisuje premoč ljubezni nad zlom v težkih in krutih časih, ki jih prinaša trpljenje z vojnami in vsakovrstnim nasiljem. Poigrava se z vprašanjem zvestobe – slovenstvu; z vprašanjem, ki postaja danes še kako pomembno, četudi v javnosti skoraj pozabljeno in prekrito. Skozi vse pisanje, skozi več generacij, se pne skrivna nit usode oseb, teh ki so v sorodu in onih, ki v to sorodstveno nit usodno vstopajo.

Podatki o knjigi

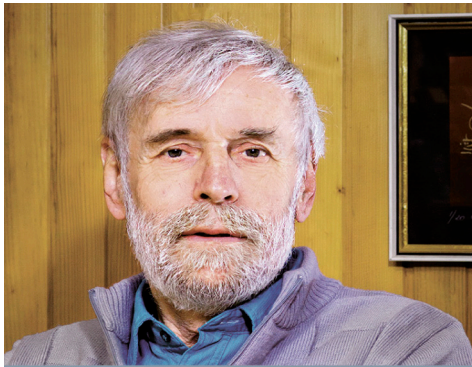
- Naslov: Poljane sle in zla
- Avtor: Kristijan Jezernik
- Urednica: Alenka Veber
- Cena: 16 €
- Velikost: 130 mm x 210 mm
- Vezava: broširana
- Število strani: 176
- ISBN: 978-961-278-193-4
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba

Kontakt

Nina Brumec

telefon 01-244-3670

mohorjeva@siol.net

O avtorju

Prof. dr. Kristijan Jezernik se je rodil slovenskim staršem v Črni na Koroškem. Njegov rod prihaja po materini strani z avstrijske Koroške. Bodočim zdravnikom je predaval predmet Biologija celice. Objavljal je znanstvene članke, večinoma v tujini, kot rezultat svojega raziskovalnega dela. Posvečal se je leposlovju in slikarstvu. Leta 2011 je izšla knjiga Drzne sanje. To je biografsko zasnovana pripoved o Jozefu Štruklu, prvem pilotu, doma iz Črne na Koroškem. V zadnjem času avtorja vse bolj zaposluje literarno ustvarjanje.

Odlomek

Komaj sem stopila izza ovinka in začutila, da tukaj nimam kaj početi, že sem pred seboj zagledala štiri razcapane vojake v nemških uniformah. Štirje, ki so stali ob vozu, na katerem je bilo naloženo orožje in strelivo, o groza, vsi, tako oni kakor jaz, smo se ustavili, kakor bi naše noge v hipu ohromele. Takrat sem dojela neznosnost svojega položaja. Zdelo se mi je, kakor da se v sanjah poskušam prebiti preko ogromne, nekakšne meglične, a neprehodne, zidne ograje, sredi primeža in vrveža umikajoče se poražene drhali brezčutnih vojakov. Drevenela sem, zazeblo me je v dno duše. Noge so postale mrtve, nepremične, kakor so bile nemočne v časih morastih sanj. Ko sem zbrala misli in se mi je vrnila moč, sem se obrnila in poskušala zbežati, se vrniti, od koder sem prišla, a tisti kosmati obrazi so se mi rogali iz vseh smeri.